

A portrait of Fr. Krzysztof Grzywocz, a smiling man with short hair, wearing a clerical collar. The background is a misty, mountainous landscape with evergreen trees.

KSIĄDZ KRZYSZTOF GRZYWOCZ

BIOGRAM

Kilka kartek z Kalendarza

KALENDARIUM¹

Początki

Ks. Krzysztof urodził się 17 X 1962 r. w Kędzierzynie-Koźlu [ojciec Józef, matka Zofia z domu Kaleta, brat Adrian]. Chrzest przyjął w Parafii NMP Królowej Świata w Koźlu-Rogach (28 X 1962 r.), kolejne lata życia były związane z parafią św. Mikołaja – wówczas prowadzonej przez Zgromadzenie Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej – tu w 1971 r. przystąpił do I Komunii Świętej oraz przyjął sakrament bierzmowania (20 IV 1975 r.). W latach 1969-1977 uczęszczał do szkoły podstawowej. Nauka w Liceum Ogólnokształcącym im. Janka Krasic-kiego (dziś: II LO im. Mikołaja Kopernika) przypada na lata 1977-1981 r. Maturę zdał 29 V 1981 r., po czym rodzina wróciła do parafii w Koźlu-Rogach. W latach 1981-1983 Krzysztof był słuchaczem Policealnego Studium Zawodowego w Opolu, które ukończył w 1983 roku.

Kapłaństwo

Kolejny etap w życiu podyktowała decyzja o wstąpieniu do Wyższego Seminarium Duchownego w Nysie – podanie o przyjęcie nosi datę 5 IX 1983 r. Lata seminarium wyznaczały poszczególne

posługi. I tak 8 XII 1986 r. z rąk ks. bp Gerarda Kusza przyjął posługę lektora-tu; następnie – 8 XII 1987 r. – akolitat (ks. bp Antoni Adamiuk). Świeceń diakonatu 30 X 1988 r. udzielił w kościele św. Jakuba w Nysie Ordynariusz Opolski Alfons Nossol. Do grona prezbiterium został włączony w dniu 17 VI 1989 r. w kościele katedralnym Świętego Krzyża w Opolu – tu świeceń również udzielał bp Nossol. Na pytanie dlaczego chce przyjąć święcenia kapłańskie w liście z dnia 8 V 1989 r. diakon Krzysztof pisał krótko: „Pragnę zostać kapłanem, aby jeszcze mocniej złączyć się z Jezusem Chrystusem – jedynym Arcykapłanem i w Duchu Świętym «stać się wiecznym darem dla Ojca». Poprzez swoje kapłańskie oddanie pragnę, aby Bóg – poprzez Ciało Chrystusa dla nas ofiarowane – użył ludzimi uczestnictwami w swoim trójjedynym życiu. W tej posłudze Pojednania odnajduję sens swojego życia”². Na pierwszą placówkę jako wikary został skierowany do Parafii Przemienia Pańskiego w Opolu [26 VIII 1989 r. – 27 VIII 1991 r.].

Kapłaństwo przenikało jego życie i powołanie – zarówno w sensie tożsamości jako kapłana ale również jako osoby towarzyszącej przygotowującym się do kapłaństwa i wspierającej samych kapłanów. I tak w okresie od 28 VI 1996 r. do 11 VI 2010 r. ks. Grzywocz pełnił posługę ojca duchownego w Wyższym Seminarium Duchownym w Opolu, zaś od 11 IX 2014 r. oficjalnie, z dekretem biskupa Andrzeja Czaï, towarzyszył kapłanom jako ich kierownik. Ks.

Krzysztof posługiwał również jako diecezjalny egzorcysta [od 11 VI 2010 r.] oraz penitencjarz kościoła katedralnego w Opolu [od 11 VI 2010 r. do 11 IX 2014 r.]. Był również członkiem Diecezjalnej Rady ds. Stałej Formacji Kapłanów (dekret ustanawiający z dnia 25 XI 2005 r.).

Góry

Pasja do gór u ks. Krzysztofa Grzywocza przejawiała się od najmłodszych lat – od 1981 r. zaczął się wspinać a 2 VII 1982 r. otrzymał Kartę Tatarnika. Ks. Krzysztof był członkiem Klubu Wysokogórskiego Gliwice [od XI 1989 r. do III 1992 r.], wcześniej był zapisany do Akademickiego Klubu Alpinistycznego w Opolu. Należał do wąskiego grona osób, które zdobyły największą liczbę czterotysięczników. Ks. Krzysztof zaginął 17 VIII 2017 r. w Alpach Lepontyńskich w okolicy szczytu Bortelhorn, na granicy między Szwajcarią i Włochami. 23 VIII 2017 r. zakończono oficjalne poszukiwania – ks. Grzywocz został uznany za zaginionego.

Teologia

Ks. Krzysztof był pod dużym oddziaływaniem myśli wybitnego szwajcarskiego teologa kard. Hansa Ursa von Balthasara. Lubił powtarzać, że duchowość to przeżyta dogmatyka. Teologiczna pasja rozpoczęła się w seminarium – praca magisterska napisana pod kierunkiem ks. prof. bp. A. Nossola i ks. prof. Tadeusza Doli nosiła tytuł *Tajemnica człowieka w świetle recepcji myśli Hansa Ursa von Balthasara w Polsce* (6 VI 1989 r.). Jej naturalną kontynuacją był czas studiów na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim [27 VIII 1991 r. – 28 VI 1996 r.], zwieńczony doktoratem *Urzeczywistnianie świętości w Kościele. Studium na podstawie twórczości Hansa Ursa von Balthasara* [mpsBKUL, Lublin 1996]. Promotorem pracy był ks. prof. Walerian Słomka. Podczas pobytu w Lublinie ks. Krzysztof ukończył

Podyplomowe Studium Poradnictwa Psychologicznego i Psychoterapii dla Duchowieństwa (dyplom z datą 20 VI 1995 r.). Warto zaznaczyć, że końcówka pisania pracy (rok akademicki 1995/1996) przypada na jego pobyt w Wiedniu, gdzie zamieszkiwał na Stephanplatz. Cel pobytu wyznaczała możliwość korzystania z biblioteki uniwersyteckiej, odbywanie konsultacji u ks. prof. J. Weismayera i ks. bp C. Schönborna.

Od 28 VI 1996 r. do 30 IX 2014 r. ks. Grzywocz był pracownikiem naukowym Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego. Jego zainteresowania naukowe i prowadzone wykłady były skupione wokół teologii duchowości. Niejako dopełnieniem tego czasu był roczny pobyt w „sercu” chrześcijaństwa – w roku akademickim 2009/2010 r. ks. Krzysztof zamieszkiwał w Campo Santo Teutonico, po odbyciu intensywnego kursu nauki języka włoskiego, był słuchaczem katolickich rzymskich uczelni. W tym świetle należy odnotować szereg pozycji książkowych i artykułów jego autorstwa, intensywną współpracę z redakcją „Życia duchowego”, „Pastores”, liczne publikacje na łamach „Więzi”, „W drodze”, „Znaku”³ oraz współpracę w ramach Studium duchowości Papieskiego Wydziału Teologicznego w Warszawie Collegium Joanneum.

Centrum informacji duchowej

Wielu z nas ks. Krzysztofa poznało dzięki siedmiu sesjom, jakie prowadził w Centrum Formacji Duchowej salwatorianów w Krakowie oraz zaangażowaniu na rzecz Szkoły Wychowawców Seminariów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych. Więzi przyjaźni łączyły go z dyrektorem ośrodka – ks. Krzysztofem Wonssem SDS. Pierwsza sesja prowadzona przez ks. Grzywocz miał miejsce w dniach 17–19 XI 2000 r. i była poświęcona zagadnieniu relacji pomiędzy życiem duchowym a depresją, nosiła tytuł: *Ból ludzkich zranień i radość przebaczenia*. Na marginesie trzeba wspomnieć, że zagadnienie towarzyszenia osobom w depresji stanowiło jeden z ważniejszych tematów, którym się poświęcił zarówno w swojej pracy jako terapeuta, kierownik duchowy ale również pod kątem naukowym. W Diecezjalnej Poradni Rodzinnej w Opolu [od 11 VI 2010 r.] posługiwał jako terapeuta, należy również dodać, że był trenerem i terapeutą psychodramy PIFE.

W tym miejscu warto przywołać inne sesje prowadzone przez ks. Krzysztofa i które doczekały się wydawnictwa audio. *Sakrament pojednania i kierownictwo duchowe* to tytuł zarejestrowanej sesji w ramach Szkoły Kierownictwa Duchowego, jaka miała miejsce w dniach 5–7 IV 2002 r. w CFD. Inne to: *Kierownictwo duchowe szkołą słuchania* – nagrania dokonano w CFD, w dniach 5–7 XI 2004 r.; *Kierownictwo duchowe a uczucia niekochane* (CFD, 6–8 X 2006 r.); *Wartość człowieka* (CFD, 3–5 X 2008 r.); *Duchowość i sny* (20–22 IV 2012 r.); *W duchu i przyjaźni* (CFD 10–12 X 2014 r.). Był jednym z prelegentów podczas jubileuszowej sesji *Powrót do lectio divina. Nowa wiosna Kościoła* (CFD, 7–11 XI 2012 r.). Razem z o. Jackiem Prusakiem SJ poprowadził sesję w Centrum Duchowości w Częstochowie w dniach 22–24 XI 2002 r. sesję pt. *Pójdźcie w miejsce osobne...: Mk 6, 31–32*. Także w Częstochowie był jednym z prelegentów podczas sesji *Kierownictwo duchowe alumnów i kapłanów* (VII 2001 r.). Jezuci byli ponadto gospodarzami IX Otwartej Sesji Formacyjnej w (V 2014 r.) pt. *Byśmy w drodze nie ustali*. W ramach współpracy z dominikanami należy odnotować udział w IX edycji rekolekcji liturgicznych *Mysterium fascinans*, które odbyły się w dniach 9–11 IX 2016 r. w Krakowie: *Duchowość kształtowana przez liturgię*. Dla palotynów z kolei poprowadził rekolekcje kapłańskie w Centrum Animacji Misyjnej w Konstancinie-Jeziornie w dniach 8–12 XI 2015 r. – *Bądź pochwalony, mój Panie: o wracaniu do istoty rzeczy*. Treści wówczas wygłoszone

były oparte na nauczaniu papieża Franciszka z encykliki *Luadato si'*. Ostatnie nagrania miały miejsce w ramach wykładów dla doktorantów, które ks. Krzysztof Grzywocz wygłosił na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego wiosną 2017 r., pt. *Patologia duchowości. Od niezdrowej religijności do wiary dojrzałej*. Również w Opolu odbył się wykład wprowadzający, który ks. Krzysztof Grzywocz wygłosił na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego w ramach kursu *Mistyka* (zarejestrowany wiosną 2017 r.), pt. *Mistyka chrześcijańska. Wprowadzenie*.

Patron spotkań

Ks. Grzywocz był mistrzem pięknych spotkań. Jesienią 1997 r. dwóch słuchaczy ks. Krzysztofa podeszło do swojego profesora chcąc zadać jakieś ważne pytanie. Pytanie doprowadziło do spotkania, które trwa po dziś dzień. Tak zawiązała się *Grupa Zakopiańska*. Pierwszy wspólny wyjazd z ks. Krzysztofem odbył się podczas wakacji 1999 r. Wówczas miejscem bazowym był – dzierżawiony przez Wydział Teologiczny UO – dom przy ul. Szymona Zaryckiego w Zakopanem, kolejne spotkania były związane z Szentsztackim Instytutem Sióstr Maryi przy ul. Krzeptowskiego, ostatnie trzy serie wyjazdów-rekolekcji odbyły się w Jantarze. Z małej grupki studentów grupa ewoluowała w sporych rozmiarów wspólnotę małżeństw z dziećmi oraz osób samotnych, która – oprócz wyjazdów wakacyjnych – spotykała się regularnie na wiosnę i jesień (w Kudowie, Turzy, Kluczborku, Biskupowie, na Górze św. Anny i w wielu innych miejscach).

„Katechezy” środowe

Oryginalnym pomysłem były środowe spotkania w cieniu opolskiej katedry. W czasie roku akademickiego nietypowe katechezy i zażarte dyskusje odbywały się średnio raz w miesiącu w salce św. Edyty Stein. Cykl spotkań rozpoczął się jesienią 2015 r. W pierwszym roku tematyka była skupiona wokół bulli papieża Franciszka ustanawiającej nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia [*Misericordiae Vultus*], równie mocno wybrzmiała wówczas postać św. s. Faustyny Kowalskiej oraz jej *Dzienniczka*. W kolejnym roku w centrum rozważań była adhortacja Franciszka *Amoris laetitia*.

Szkoła Kierownictwa Duchowego

Ks. Krzysztof był przekonany o potrzebie towarzyszenia duchowego i ubolewał nad faktem, że dbałość o zdrowie fizyczne i psychiczne nie idzie w parze z troską o rozwój życia duchowego. Tymczasem to jedna z najważniejszych potrzeb człowieka – odpowiedzią na tę troskę miała być Szkoła Kierownictwa Duchowego. Idea założenia takiej szkoły, która skupiałaby wszystkie stany, dojrzewała w ks. Krzysztofie od wielu lat. W *Liście do uczestników* [10 X 2016 r.] pisał, że „jest ona odpowiedzią na Głos Boga i ogromną potrzebę, którą nietrudno zauważyć w Kościele i świecie. Tak wiele osób odchodzi, traci peł-

nię życia i zamyka się w destrukcyjnym osamotnieniu, ponieważ nikt im nie towarzyszy na drodze duchowego rozwoju. Specjalistycznie rozwinięta troska o ciało i psychikę nie wystarczy, aby doświadczyć w pełni *amoris laetitia*”. Ostatecznie pierwszy zjazd odbył się 18–20 XI 2016 r., udało się zrealizować cztery z dwunastu zaplanowanych sesji.

Przypisy

1. Niniejsze kalendarium to zaledwie zarys bogatej historii życia ks. Krzysztofa Grzywocza.
W miarę postępowania kwerendy oraz zbierania nowych materiałów stale będzie poszerzane w ramach niniejszej strony [przyp. red.].
2. W cytatach zachowano oryginalny zapis.
3. Pełny wykaz – zob. zakładka „bibliografia”.

